

Naczelne Dowództwo W. P.
(Sztab Generalny)

Nr. Szt. Gen. 1049/V.pf.

Warszawa, dnia 31. sierpnia 1919 r.

D o

1071/V.

Adjutantury Generalnej .

B e l w e d e r .

Uprasza się o przesłanie Sztabowi Generalnemu aktów odnoszących się do usuniętych Dekretem Naczelnego Wodza Nr. 936. z dnia 7/VII.b.r. oficerów z Dowództw na Froncie Gal.Woł., - które to akta włożyły w myśl Dekretu Nr.1071. do Adjutantury Generalnej.

Akta te zostaną na rozkaz Nacz.Wodza przekazane Komisji dla wydania orzeczenia, o ile ci oficerowie mogą być na nowo w służbie użyci.-

Za zgodność:
Szef V. Oddz.

K. K.

ppłk.Szt.Gen.

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. Dz. 1071/V. dnia 6 / IX 1919 r.

zakup. Wydział.

w/z

Szef Sztabu Generalnego

H A L L E R m.p.

pułkownik.

288

77

9. września 2

1071/TI., 1158/TI, 1263/TI, 1264/TI, 1265/TI, 1326/TI

Do

NACZELNEGO DOWODZTWA W.P.

/Sztab Generalny/

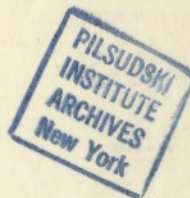
Przesyłam w załączeniu akta odnoszące się do
usuniętych Dekretem Naczelnego Wodza z dnia 7. VII.
1919. oficerów frontu Galicyjsko-Wołyńskiego.

Adjutant Generalny
służbowo nieobecny.

W załączeniu 6 aktów.

W z.:

Potwierdzone

289

78

5. 7.

9

1072/TI

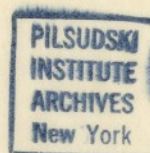
Do

Naczelnego Dowództwa. O. IV.

W załatwieniu pisma z 3.7.b.r.

Nr. 18114/IV Adjutantura Generalna komunikuje, że
Naczelnny Wódz zgodnie z wnioskiem Głównego Kwatermistrzo-
stwa nie przychylił się do prośby b. porucznika Józefa
Gronkowskiego o odroczenie mu reszty kary do demobilizacji.

Major i Adjutant Generalny.

290

78

Naczelne Dowództwo W.P.
No. 18114/IV.-

Warszawa dn. 3 lipca 1919 r.-

Adjutanturze Generalnej

NACZELNEGO WODZA

B e l w e d e r.-

1072/J.

Prośbę Józefa Gronkowskiego, byłego perucznika, odby-
wającego karę więzienia, o odroczenie mu reszty kary do demobiliza-
cji dla umożliwienia mu walczenia na froncie, przesyła się, celem
przedłożenia Naczelnemu Wodzowi do rozstrzygnięcia z wnioskiem na od-
mówienie tej prośbie ze względu na to, że wedle zeznań świadka per.
Misiąga, petent jest nałogowym pijakiem i karciarzem, zatem nie moż-
na się spodziewać u niego poprawy.

Odpis jednośnego wyroku sądowego dołącza się.

4 załączniki.

Za zgodność:
Szef Sekcji Sądowo-Prawnej.

Kwatermistrz Główny

NACZELNE DOWÓDZTWO WOJSK POLSKICH
ADJUTANTURA GENERALNA

Malczewski m.p.
Pułkownik.

WARSZAWA

Major.

L. D. 1072/9 dnia 4 / VII 1919 r.

St. Wydział

291
80

Były porucznik Gronkowski Józef.

Prośba o wysłanie na front.

Do

Naczelnika Rzeczypospolitej Polskiej

W

Jaroslawa dnia 23. maja 1919.

WARSZAWIE

NACZELNIKU !

Do apokalu Austrii byłem porucznikiem, co też przewrocie
wstąpiłem w szeregi Ojczyźnej Armii, o której zawsze marzy-
łem. - W styczniu br. miałem nieszczęśliwy wypadek zgubienia
pieniędzy rządowych (12.790. Koron). o czym zaraz zameldo-
wałem swoim przełożonym, w następstwie czego według li-
tery prawa zostałem zasadzonym na 3. lat (przez amnestye
na 1 1/2 roku). - Uwaga

NACZELNIKU ! nie mojem obowiązkiem jest się
usprawiedliwiać, proszę tylko o jedno, pozwól mi iść w pole wal-
czyć za Ojczyznę, by w ten sposób mógł się z rehabilito-
wać. -

Zaznaczam, że karę mi zasadzona, o ile krew nie zmyje -
gotów jestem odbyć po wojnie. - Mam głęboką nadzieję, że
prośba moja zyska aprobatę, i ja będę mógł być jeszcze pozy-
tecznym synem Ojczyzny !. -

Gronkowski Józef
p. porucznik

przez

Ekspozyturę przemyskiego Sadu polowego

w Jaroslawiu

Jarosław, dnia 24. I. 1919. * Warszawa.

Register

Naczelne Dowództwo W. P.	
Wpłynęło	22318
28. MAJ 1919	14157/IV
Załączniki	

Exp. uned

Bezpośredni odbiór odrodzonego

27/V 19.

Przedsiębiorca

PLISDSDI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Calypso.

Ekspertyza sadu polowego przemyskiego w Jarostawie.
 Res. K. 35/19. Wyrok. W sprawie Faustina Polskiego.
 Ekspertyza sadu polowego przemyskiego w Jarostawie
 jako sad przykazy, po przeprowadzeniu dnia 8 marca
 1919 pod przewodnictwem majora Aleksandra Matulika
 sędz. km. i przewodniczącemu por. sędz. J. Tadeusza Girin-
 kiego, jako przeciwnicy wyprawy, w obecności skarżonego
 Józefa Grankowskiego, por. Karimiera Bieli, jako oskar-
 życiela, Dr. Romana Reislera, adwokata kraj. w Jarostawie
 jako obrońcy i ppor. (ako. pr.) J. Karłowicza, jako pro-
 sekutora - wyprawy główniej przeciw Józefowi Grankow-
 skiemu, por. 14 pp. z powodu złamania § 473 a, które wydata
 uchwałę mierniczą skarżonego dnia 28. II. 1919. p. l. K.
 35/19 następujący wyrok: Osk. Józef Grankowski por.
 14 pp. m. r. k. 1893 w Jarostawie tamże przywłaszczony, wyrok kat.
 m. r. k. 1893, stuchasz praw, współwłaściciel kamienicy w Jarosta-
 wie, inkarany, winien jest, że jako komendant kam-
 panii stryżmawskiej w ostatnich dniach grudnia 1918 r. w
 Jarostawie z skarhu wojskowego pieniądze w kwocie 12.797
 koron 43 hal. na wyprawę robotu w dniu 1 stycznia b. r. pot.
 nierozem w jego kampanii, a zatem pieniądze powierzone
 mu w mocy jego sturhy robotniczej w dniu 1 stycznia b. r. nie
 wypracał i sobie przywłaszczyl, czemu obymoił się złamaniem
 § 473 a. (ukr. i zato pasadramy) roztaje
 w myśl § 473 - ust. ukr. przy roztacowaniu § 595. 124 ukr.
 i 3093 pkr. na karę miorzenia ciężkiego przez 3 lata / trzy
 lata / strażnicy jednym posłem i jednym tinarolym
 tuciem po miesiącu, a po myśli § 47 ukr. na odegradoze
 do stopnia przegawca. - Powody: Oskarzenie parusa
 por. Józefowi Grankowskiemu ze stryżmawskiej w ostatnich
 dniach grudnia ukr. jako komendant kampanii kwote
 12.797 kor 43 hal. ze skarhu wojskowego na wyprawę robotu
 dla zatriony w smej kampanii, pieniądze tych robotniczej

w dniu 1 stycznia b.r. nie wyplatcił i pohrane pieniadze
sobie przywlaszczył. — Posadzanym tłumaczy się, że w grudniu
ubr. stracił 25.000 kor. na wyplatę żołtu dla żołnierzy
12 kompanii 14 pp. za dwie dekady a mianowicie od 10 do 20
grudnia i od 21 grudnia do 31 grudnia. — Z pieniadzy tych
wyplatcił psk. żołd żołnierzom kompanii, którzy pod-
czas byli przy kompanii w Jarostawiu a mianowicie
około 100 ludzi zaś pieniadze dla reszty żołnierzy przecho-
wał w pieńce gdzie żołnierze ci byli wówczas w polu. — Para-
sta miał pskarronem w jego przechowaniu kwota około
13 000 kor. — Pieniadze te zabral psk. reszta w dniu 1 stycznia
b.r. praw by wyplatę żołtu. — Łata c. p. kompanii
wpadł na kawał obcięcia, — paktainy kawał schował
pieniadze, które były w kaperie do lewej górnej kieszeni belty
i ukłócił się do kompanii. — Paktainy swymi pieniadzami w kape-
rce miał psk. w kaperie własnych 200 kor. Gdy psk. przy-
szedł do kompanii zauważył brak psk. pieniadzy które
miał w kaperie. — Oskarżony nie umie wyjaśnić w jaki spo-
sób zgineły mu te pieniadze w czasie drugiej z czterech do
kompanii, gdyż kieszeń, w której były przechowane była
zasta i nie było w niej otwory. — O psk. pieniadzy nie ra-
młodował parat sturhawa swą pretorując władzą, gdyż
próbował przyjąć pieniadze w kasie i pokryć stratę, a
dopiero gdy ta mu się nie udało zgłosił tego samego
dnia. w grudniu 4 ty. prop. swą pretorując władzą psk.
pieniadzy. — Psk. kaprecja by te pieniadze przegrał w kar-
ty lub stracił w dienerstani; przyznaje że powiedział psk.
Mignacemu Mignacowi jni dnia 31 grudnia ubr. że brakuje
mu w kasie do wyplaty 4.000 kor. i że pieniadze te prze-
grał w karty, atoli tłumaczy się, że prohił tą platę po-
niemał skamiał się że psk. Mignac gołhierce mu jako ho-
mendant batalionu kompanie. — Oskarżonemu dnia 31.
grudnia ubr. nie mogły zgłosić się naschun ki kasie
gdyż nie je prowadził i stąd był w tym błędzie przecho-
mami, że brakuje mu kwota 4000 kor. do wyplaty dla żołnierzy.
Następnie przyznaje psk. że możliwe jest iż dopiera dnia 2 lub
3 stycznia b.r. zgłosił karta sturhawa swą władzą pretorując
brak pieniadzy tj. kwoty około 13 000 kor. a konwersie państwa.

matkę chorą. — Ask. przyznaje, że grywał w ogólności w gry
hazardowe jak ferbel i lahet, atoli w miesiącu grudnia ferbla
nie grywał, a grał raz tylko w grudniu lahetu i przegrał wówczas
260 flor. — Przyznaje, że przestem grywał nie ferbla po 5 kor.
riso. — Również nie wiele myślał na kobiety w grudniu, gdyż był
tylko 4 razy w domu niewolny i płacił po 50 flor. — Na podstawie
peruan sniałka por. Ignacego Miriaga komendanta batalionu
oskarżonego / oskarżonego / ustalono, że ask. dnia 21. grudnia ubr.
pogroził się do niego i pociągnął go, że brakuje mu w kasie
jego do wypłaty dla żołnierzy kwota 4.000 koron, a ranarem pro-
sił, że kwota przegrał w karty cyferi przepit. — Wówczas
płał Miriag sturboim, pokor oskarżonego, że ta kwota musi być
na czas myślenia i cold żołnierem wypłacany. — Ask. prosił
sniatka, by poracyt za niego w kasie, jeżeli nota mu się przyp-
kać poracytka, atoli Miriag temu odmówił. — Następnie ustalono
na podstawie peruan tego sniatka, że oskarżony sturzył z nim ra-
nem poderas moim w tym samym punkcie tj. 90 pp. około dwa
lata; sniatka był bliżej oskarżonym i przekonał się, że ask.
jest pijakiem natęganym i natęganym karciarrem. — Na
podstawie peruan sniatka por. Agnata Pryerinskę usta-
lono że oskarżony jni jako kadet 90 pp. grywał również namiest-
w karty. — Na podstawie karty sturboim z dnia 2 stycznia h. r.
która ask. myślał dnia 2 stycznia h. r. do komendanta punktu
ustalono, że ask. dopiero w tym dniu planował przynieść pieniądze,
które mu zostały poświęcone celom wypłaty coldu żołnierem;
ranarem w tej kasie sturboim pociągnął oskarżony
o smutny chorwie. — Na podstawie powyższych ustaleń niebrał
sąd przejęty przekonaniam, że w tym wypadku nie może być
mowy o jakiejs przypadkowej, niecałkowitej zgubie skarło-
wych pieniędzy pamiętych oskarżonym, natomiast jasno
wynika że samego tłumaczenia się oskarżonego, że on pro-
mie dre skarłowe paupre myślenie jni w ostatnich
dniach grudnia przestawił; oskarżony przegrał je ra-
pownie cościa w karty, cościa przepit, a cościa myślał
na okierweta, a myślenie to know z tego, że ask. jest na-
tęganym pijakiem i karciarrem, który jni jako młotki
kadet, namiestnie w karty grywał. — Tłumaczenie się ask.
że niegwałtany mu się rachunki w kasie i dlatego jni dnia
21. grudnia zgłosił komendantowi batalionu brak 4.000 koron,

a nawet powieściat mu o tego powodu, że pogrzał te
pieniądze w karty, gdyż skamniał się by mu nieoblewało ko-
munię kompanii niemytrymmy żadnej krytyki, takie tłumacze-
nie się osk. jest prostym wykretem nieadwajacym
tem miejscu ^{zawie}skarżonego. — Oskarżony wieściat komunię, skłamał
nie jako oficer, że komendant batalionu Misiąg tem więcej
mu polecił komunię kompanii po takim wyjaśnieniu spo-
sobu utraty pieniędzy. — Osk. najwścieźniej przeklinał przy
komendancie batalionu Misiąg nie pozwolił mu do katuszowa-
nia całej sprawy i dlatego przyznał wobec niego stworzenie
że pieniądze przejął w karty, a gdy wieściat, że por. Misiąg
nie myśli mu w przyszłości pomagać wówczas poruczyło mu
należny i niezgodny sposób regule pieniędzy, meldując o tem
stwierdzone raportem karty stwierdząc, w której lakonicznie pi-
sano „regulatem pieniądze” niemyślnie mając wyrażenie w jaki
sposób to się stało, a równocześnie zgłasza się chory. — Po
całym rachunku się osk. wyraża, że postąpił w sposób
niecelujący z godnością oficera, który w takim wypadku w
prawie rzeczynistej przyprowadzonej regule pieniędzy powinien był
wyrażnie i racjonalnie rachować się wobec swoich i obywateli.
Osk. niema odwagi nawet stanąć osobście w tak ważnym
wypadku o raportu przed komendantem swoim, niema od-
wagi przyjąć mu w sercu, porostaje w domu — pisownie zgła-
sza regule pieniędzy i równocześnie zgłasza się chorym. —
Na koniec tłumaczenie się osk. że niegadają mu się ra-
chunki i dlatego za drut że prahuje mu w kasie 4.000 kor., rów-
niemy niemytrymmy krytyki. — Gdyby bowiem nawet rachunki
były ile promocyjne, to osk. łatwo mógł przelecieć pieniądze
których nie było mu tak wiele i wówczas łatwo przelewał.
by się o stanie faktycznym kasy i mógłby się był łatwo raje-
tował w pamięci w rachunkach. — Do powyższego właściwie
niechcieć mimo osk. i dlatego za dwojennym ujął przekonaniam
że osk. powierzone mu o wyjątku kwotę 12.797 kor 49 hal
w lekkomyślny sposób przelewał, i ujął go winnym raju-
conej mu skrośnię regule i oskarżeniu. — Wioskami słow-
ny na przestawienie jako świadka matki osk. Marii Gru-
kowskiej na skolenie uścił że osk. przecho wywał regule pie-
niądze u niej aż do dnia 1 stycznia b.k. jakoter na skv.
licznik, że osk. od matki dziecka sieroty na holo głowy
zapomniała się którego skoleniowici mogłyby świadczyć.

[illegible]

nie dnia 18/3 1919 - a kairay 18/3 1921 r. - Skarawemu
mynok mwar p blaurula katwierdzajaca sztorzawo. - Kare
nykharas i odstomies Szorakharu karmego do Wisnicra. -
Garostaw, dnia 22. / 5 1919. - Dr. Gircinski majar sedria m. p.
Widkat ppor. Golicinski. - Odstawieray 24. / 5 1919. - Golicinski
ppor. m. p. -

La pquodnosie paryginatene. -
Garostaw, dnia 13. czerwca 1919. -

Garostaw

gar.

**Ekspozytura sądu polowego przemyskiego
w Jarosławiu.**

K: 35/19.-

Do

NACZELNEGO DOWÓDZTWA W. P.

Głównie Kwatermistrzostwo №1415/4.

Jarosław. dnia 13.czerwca 1919.-

W

Warszawie

Stosownie do telegramu Nacz.Dow.W.P.
głównie Kwat.№ 1415/4. z dnia 6.czerwca 1919.przed-
kłada się odpis wyroku ekspozytury Jarosławskiej
K: 35/19.zasadzającego por.Józefa Gronkowskiego.-
1.załącznik.-

Kierownik Sadu:

W. Z.

Smilchun

zaw. archiw.

25996		DOWÓDZTWA W. P.	
19		1	
IV	18114		
Załącznik			

304 *87*